

קטו.

שבחם גולים לדורותיהם והיאך דוד אמר בדין הוא לאחוב אותו על כל המכות שעשה לו כמה ניסים והוא יודע מה גמול שלם לו שאי אפשר להסביר לו על כל הנגמול שעשה עמו:

א אהבתני בירישמעו | יהוה אתה קולי תחננו: כ פירחתה אוננו ל' ובכמי אקרנא: ג אפפני | חבלימוט ומצרי שאול מצאנו צרה ונזון אמצע: ד ובשם יהוה אקרנא אף יהוה מלטה נפשי: ה חנון יהוה עציך ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יהוה דלתי ול' יהושע: ז שובי נפשי למנוחיכי פיריה גמל עלייכי: ח כי חלצת נפשי מפנות אתה צדעה מנידמעה אתרגלו מוקחי: ט אתה לך לפני יהוה באראצ'ת החיקים: י האמנתי כי ארבך אני ענית מארד: יא אני אמרתי בחיפוי כל הארים פביב: יב מה אשיב ליהוה כל תגמולו עלי: יג כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרנא: יד גדרי ליהוה אשלם נגדה נא לביל עמו: טו יקר בעני יהוה הנפוחה לחסידיו: טז אף יהוה פיראנני עבדך אני בעבדך בזאתך פתחת למוסרי: זז אובה זבח תודה ובשם יהוה אקרנא: יט גדרי ליהוה אשלם נגדה נא לביל עמו: ט בחרוזת בית יהוה בתוכני ירושלם הלהויה:

לו.

מומור משני פסוקים רמו על מות המשיח וישראל בתפארתם ולכן הלהויה כולם כי או כולם יקראו בשם זה:

א הלו אתה יהוה כל גוים שבחוותך כל האמים: ב כי גבר עליינו חסדו ואמת יהנה לעולם הלהויה:

агרות קודש

ב"ה, יי' ניסן, תשטי'ו

ברוקלי.

שלום וברכה!

... ויהי"ר שימי הבטחון וימי האמונה בה' ובמשה עבדו יפעול בכוא"א מעתנו להיות חזקים באמונותנו לאותפשותא דמשה שככל דרא שבדורנו זה הוא כ"ק מו"ח אדמור' זצוקלה לה נג'ם זיעע, ולא אמונה בדרך מקייף שאיןנו נוגע כלל לעניינים בפועל, אלא בהנוגע לפועל להגן על מוסדות ענייני כ"ק מו"ח אדמור' בתוקף הדורש וההכרחי, שאז בודאי כdoneym ימסו ובנ"י יוצאים ביד רמה.

ברכה לחג פסח כשר ושמח.

... מה שהעיר במ"ש באגה"ק סוף סי' יי'ב שישראל בטבעם הם רחמנים וגומלי חסדים מפני החיות נפשותיהם נמשכות ממדותיו ית' וכו' ובתניא סוף פרק אי כתוב שהם באוט מנה"ב.

הנה מובן שהוא והוא איתתנייהו. שמנפש האלקית שביראל בטבעה רחמןות וגמ"ח מפני שנמשכת ממדותיו ית' וכו', גם הנה"ב בטבעה כן הוא, ואפשר הדבר כי בישראל הנה"ב מעורבת טוב ורע. ויש להוסיף ביאור בזה ע"פ המבואר בכ"מ בדאי"ח שהנה"ב שביראל מתאמת ויש לה שייכות להנ"א שביראל שכן גם בה גוברת מدت הרחמןות והחсад אף שפשיטה שיש בה גם מדות הפקות, כי אין הטעם דמעורב טו"ר בלבד מספיק לומר מפני מה הנה"ב בישראל הם רחמנים וגומלי חסדים. ויש להמתיק לשכנך רק בספ"א מוסף בתולדותם, כי נפה"א באה אה"כ (שו"ע לאדה"ז מהד"ת סוס"ד).